

Høistbestede. Med Hensyn til dem kunde man nemlig sige, at der der til en vis Grad kunde deles lige paa Landet og i Kjøbstæderne og Kjøbenhavn; thi paa Landet indtræde de Høistbestede jo uden videre som Valgmænd i saa stort et Antal, som der er bestemt, altsaa baade de af dem, der høre til Majoriteten, og de, der høre til Minoriteten, og det Samme kunde man altsaa sige burde skee ved Valgmandsvalgene af de Høistbestede i Kjøbstæderne. Den Urret, som jeg nys anthede ved Forslaget vilde blive tilføjet Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, vilde da vistnok mindre indtræde. Man kunde derhos ogsaa sige, at Ulemperne ved Forholdstalsvalgmaaden til en vis Grad vilde være mindre, naar den kun anvendtes paa de Høistbestedes Valgmandsvalg, og man kunde endeligt sige, at Forslaget i alt Fald saa ikke behøvede at fremtræde saa høit, som det nu gjør, idet det bestemmer, at Forholdstalsvalgmaaden skal anvendes i Almindelighed, men dernæst — skjønt det ikke kommer tilsyn i Ord — forbliver staaende betydningsløs overfor det Forhold, at den i de allerfleste Tilfælde slet ikke kan komme til Anvendelse; thi den vilde da kun fremtræde som foreskrevet for de Valgmandsvalg, der foretages af de Høistbestede. Men medens saaledes for dette enkelte Tilfældes Vedkommende vistnok nogle af Indvendingerne mod Forslaget kunne fjernes, vilde man dog ikke kunne komme bort fra den Indvending, at Grundloven aldeles ikke synes at have Forudsætningen om en saadan Valgmaade, og man vilde falde i den Ulempe, at man kom til at skabe to Urter af Valgmandsvalg, nogle efter simpelt Fleertalsvalg og nogle efter Forholdstalsvalg, medens Grundloven ikke giver fjerneste Anledning til at ordne Valgmandsvalgene paa to forskjellige Maader; den omtaler Valgmandsvalgene paa eengang, uden at anthede, at der skal finde nogen Forskjel Sted imellem dem. Det maa ansees for at være Grundlovens Forudsætning, at samtlige Valgmandsvalg skulle foregaae paa een og samme Maade, foregaae paa en Maade, der er mulig ved dem alle; men mulig ved dem alle er den almindelige Valgmaade, hvorimod Forholdstalsvalgmaaden er umulig ved

de fleste, hvorfor den ikke kan komme til Anvendelse.

Andræ: Jeg ønsker i Almindelighed ikke at rette, hvad jeg har at sige, særligt med noget enkelt Medlems Foredrag, men naar jeg ved denne Leilighed gjør en Undtagelse fra en Regel, som jeg i det Hele troer det er rigtigt at følge for Forhandlingernes gode Gang, saa er det virkelig fremkaldt ved den overordentlig rige Mængde af Bemærkninger, som den sidste ærede Tale har fremført, og som ere tilstede i en saadan Mangfoldighed, at det vilde være mig fuldkomment umuligt længere hen under Forhandlingerne at mindes selv den mindste Deel af dem. Da jeg nu dog troer, at det for Sagen selv — thi mit Mellemværende med den ærede Landsthingsmand er jo aldeles ligegyldigt — er godt, at endee af disse Indvendinger virkelig faae et Svar, har jeg troet det rigtigst strax at tage Ordet. Jeg skal da først gjøre det ærede Medlem opmærksom paa — idet jeg i det Hele taget maa bede om at maatte besvare Indvendingerne, som de falde mig ind og ikke i bestemt Orden — at Hukommelsen dog ogsaa i mærkelig Grad kan svigte ham, hvilket nemlig viste sig, naar han meente, at ved en Corporation som Vælgercorporationen i Kjøbenhavn vilde der altid i Majoriteten være en saadan Anerkjendelse af lang Deeltagelse i parlamentariske Forsamlinger, politisk Virksomhed eller andre saadanne Egenstaber, som man i og for sig vilde tillægge nogen Vægt, uden Hensyn til om Vedkommendes Personlighed var behagelig eller ikke, at man kunde være fuldkommen overbevist om, at der ved Valgmandsvalget altid vilde blive taget Hensyn til denne Art af Føle, og at der derfor altid vilde være en ret billig Fordeling ved disse Valg. Saa sagde det ærede Medlem: „Den ærede Landsthingsmand“ — og dermed meente han mig, — „vil selv have gjort Erfaringen“, og da kunde jeg virkelig ikke afholde mig fra at sige Ja; thi den Erfaring har jeg rigtignok gjort; men de, der vide, hvad der virkelig er foregaaet ved det sidste Valg her, ville kunne sige, at uagtet jeg nød den Ære at blive valgt ved Valgmandsvalget, saa var det et næsten overordentlig be-